

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio Practica ...

Unà cum Rubricis ejusdem Missæ brevibus Notis illustratis

De SS. Missae Sacrificio Juxta Ritum Romanæ Ecclesiæ offerendo - Unà
cum Rubricis ejusdem Missæ brevibus Notis illustratis

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1676

Tit. II. De Missis votivis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48307](#)

vantus, Arnaudus, & Bauldrius monent, hanc lotionem extra gradum Altaris etiam in privata Missa faciendam esse; quia tamen omnes ferè in nostris partibus supra gradum lavant, poterit se eisdem Celebrans accommodare; attendat tamen, ne tergum in hac lotione Venerabili obverterat; sed potius se nonnihil ad latus vertat, ut quasi Altare aspiciat.

VI. In benedictione Populi dicto *Omnipotens DEVS*, genuflectit, & in latere Evangelij benedicit, non perficieens circulum, sed vel ad medium rediens iterum genuflectit (ut multi graves viri malunt) vel statim ad latus conversus (ut cum Gavanto plerique Rubricistæ monent) signat librum aut tabellam ultimi Evangelij, & nullo modo Altare.

VII. Quando datur Populo Benedictio cum Sacramento, format Crucem nihil dicens. Rituale Romanum. NB.

VIII. Quando exponitur Ven. Sacramentum pro Oratione 40. horarum, Missa solemnis dici debet de eodem, prout inter Missas votivas assignatur cum unica Oratione, *Gloria & Credo*, quia est publica causa; non tamen de eo dici debent Missæ privatæ, si est Festum Duplex aut de Præcepto. Si in Feste primæ Classis vel secundæ, vel Dominica Privilegiata fiat hæc comprecatio, Missa de Feste, vel de Dominica dicenda est cum Commemoratione SS. Sacramenti, si unica tantum dicatur Missa; si verò plures, & earum aliquæ de Feste vel Dominica dicantur, poterit Missa Solemnis de Venerabili sine Commemoratione Festi aut Dominicæ cantari. Gayant. p. 2. tit. 14. n. 4.

TITULUS II.

DE MISSIS VOTIVIS.

Missa Votiva propriè loquendo juxta Gavantum & alios Mea dicitur, quæ ex voto, id est, arbitrio Sacerdotis celebratur, & nullo modo ab Ecclesia aut Rubricis præscribitur. Unde, ut alibi jam monui, non bene aliqui dicunt, omnem illam Missam Votivam esse, quæ ab Officio discordat, cùm Missa Rogationum Feriâ II. & Vigiliae infra Octavam etiam discordet ab Officio, nec tamen Votiva propriè dici queat. Porro tria de his Votivis quæri possunt. 1. Quando dici queant.

queant. 2. Qualis Missa dici debeat. 3. Quæ partes in
tali Missa retinendæ vel omittendæ sint.

§. I.

Quo tempore dici possint.

I. **U**T quæstio hæc, quæ non parùm vexat novos Sacerdos-
tes, experientiâ teste, solidè, claréque ex probatorum
Authorum sensu resolvatur, per aliquot pronuntiata decide-
tur. Itaque ut certiora ab incertis sejungantur, certum est in-
primis, posse per consuetudinem, maximè etiam à sede A-
postolica approbatam, introduci, ut quotidie Votiva, v. g
de B. Virgine legatur, sic enim P. Gobat *tr. 3. Cas. 21. n. 720.*
testatur, de facto in Cathedrali Ecclesie Constantiensi quo-
tidie post matutinas horas, etiam in die Paschatis, Officium
de B. Virgine cantari, eámque consuetudinem legitimè in-
troducedam probat Layman. *tr. 5. c. 1. n. ult.*

II. Certum est pariter, posse loco Missæ principalis, se
Conventualis, Missam votivam dici, infra hebdomadem
quocunque die, quando Officium fit de Feria minore, cum
debita ejus commemoratione, (exceptis scilicet Ferijs Ad-
ventus, Quadragesimæ, Quatuor Temporum, Rogationum
& Vigiliarum) & quando non est resumenda Missa Domini-
cæ præcedentis, suo loco celebrari impeditæ. Rub. *tit. 4. n. 5*
(De anticipandis Dominicis idem esset judicium, de quibus
hic quidem non est sermo, quia in Ferias per se exceptas inci-
dent.) Notandum est tamen, in hoc casu Missam votivam
ordine dierum, prout in fine Missalis, cuique diei sua assigna-
tur, dici debere; non autem ad libitum Cleri, aut Laicorum
quamcunque votivam promiscuè dici posse. Gavant. *p. 1*
tit. 4. in fine.

III. Certum est quoque Missas votivas, pro Missis pri-
vatis, infra hebdomadem dici posse pro arbitrio Sacerdotis,
quocunque die non est Duplex, cum commemoratione ejus,
de quo est factum Officium, & Festi Simplicis, eo fortè die
occidentis. Rubr. *ibid.* Id tamen, quod hoc & præcedenti
loco dictum est, passim non fiat, & non nisi rationabili de cau-
sa, ut Rubrica monet.

IV. Certum etiam est, in Dominicis, à Rubricis ejusmodi

Missas votivas prohiberi, uti colligitur tum ex *cis. tit. 4.* ubi dicitur *aliis diebus infra hebdomadem*: tum ex Rubrica post votivas Missas de B. Virgine, ubi expressè dicitur, alias Missas votivas, quæ subjunguntur, posse extra Dominicæ & Festæ Duplicia dici. Intelligi tamen debet per Dominicam, ea, quæ à Populo celebratur. *Gavant. p. 1. tit. 4. litt. O.* Hinc *infra hebdomadem*, cùm Missa Dominicæ, quæ suo loco celebrari impedita fuit, resumitur, vel anticipatur, Missa quidem votiva eo die dici poterit, sed privata; non autem loco Missæ principalis, ut suprà *n. 2.* dictum est.

V. Certum est easdem Votivas etiam ijs diebus prohiberi, quibus Missa de Duplici Festo fieri non potest, quales sunt dies infra Octavam Epiphaniæ, Paschatis, Pentecostes, Feria IV. Cineum, Feriæ omnes Hebdomadæ majoris, Vigiliæ Nativitatis & Pentecostes, uti S. Rituum Congregatio 28. Aug. 1627. decrevit. apud *Gavant. p. 1. tit. 4. litt. O.* Et novo Decreto Clementis X. die 21. Junij 1670. prohibitur omnes votivæ infra Octavam Corporis Christi. His ergo suppositis, quæstio inter Rubricistas in eo solùm versatur, an prohibitio ista consilij tanium, an verò etiam præcepti sit: item an rigidè adeò sit facta, ut propter rationabilem causam etiam in supradictis diebus votivam Missam dicere non liceat, ad quas breviter ex aliorum potius sensu, quām meo respondebo.

VI. Etsi per se loquendo illud sacrum sit legendum, quod Rubricæ præscribunt: hæ enim ad minimum vim Consilij valde prudentis & pij sortiuntur, (cui meritò se quisque conformare debeat, teste P. Gobat *n. 701.*) probabile tamen est, prædictas Rubricas sub nullo præcepto, atque adeò nec peccato, si scandalum abfit, obligare, uti idem Author cum Suar. Dicastillo, Bonac. Reginald. Pax Jordano, & alijs docet, quia nec lex ulla Scripta, nec consuetudo, nec alia auctoritas allegari potest, per qnam ejusmodi obligatio sit introducta; & Pij V. Bulla *vetans alio Ritu*, quām Missale præscribat, celebrari, facile explicari potest, de alijs formis Missalium, uti in simili de Breviario respondent Authores.

VII. Pro causa publica potest Missa votiva dici in omnibus Festis etiam Duplicibus (modò non sint primæ Classis) ita Gavantus *p. 1. tit. 4. litt. O.* cum Diana & pluribus apud hunc cit. Causam autem publicam vocat cit. Author *p. 1. tit. 8.*

q̄d. 8. litt. B. eam, pro qua totus Clerus cum Episcopo (intellige, ubi hic reperitur) convenire solet, quales sunt, si votum pro malo gravi avertendo factum sit exolvendum, aut gratiæ pro accepto aliquo grandi beneficio solemniter sint agendæ, aut comprecatio quadraginta horarum instituta &c.

VIII. Seclusa speciali prohibitione probabile est, ob quamcunque *rationabilem* causam licitum esse, Missas votivas in quovis Festo Duplici, non majori saltem, legere. Ita P. Gobat n. 708. cum Henriquez, Tannero & alijs. Porro pro causa rationabili ipse sequentes agnoscit. 1. Ut satisfiat Fundationi, quemadmodum multi sentiunt. 2. Juxta alios, & nominatim juxta Jordanum n. 500. *promissio & stipendium* acceptum pro certa Missa. 3. *Malum publicum vel privatum* avertendum, *bonumve* procurandum. 4. Quando Sacrum ordinarium est valde longum, & nequit sine incommodo notabili vel Sacrificantis, vel Audientis dici; quo modo facile permittenda est mutatio Missæ, in qua Passio Dominiæ legitur, in Votivam de Passione, si Audiens vel Sacrificans debilitate capitis, oculorum, pedum, viscerum laboret. Tambur. l. 2. c. 6. §. 1. n. 12. 5. Singularis devotio vel Facturi, vel Audituri sacrum. Dico *Singularis*: si enim vulgaris sit, melior est conformatio cum Rubricis, quia per subjectionem gratius DEO obsequium præstatur. Dicasi d. 4. n. 28.

IX. Infra Octavas B. Virginis non convenit dicere Votivam de eadem, sed si fiat Officium de Octava, dicatur Missa conveniens Officio cum *Gloria & Credo*; si vero infra ejusmodi Octavam fiat Officium de aliquo Sancto, & eo die votiva dici debeat de B. Virgine, dicatur Missa festiva, de Octava, omisso *Gloria & Credo*. Atque hoc etiam in Votivis aliorum Sanctorum Octavam habentium observandum est. Gav. l. c. litt. P.

X. Missæ votivæ de Spiritu sancto, de B. Virgine, & præ Defunctis, quæ præscribuntur Presbyteris in eorum ordinatione dicendæ, post Celebrationm primæ eorum Missæ, sequantur regulas votivarum, atque adeò dici non possunt illis diebus, quibus aliæ Votivæ prohibentur. Gav. p. 1. ttt. 4. maximè cum hæ Missæ omnino non injungantur sub peccato, sed solùm ex congruitate quadam & decentia, uti Valen-

tia to. 3. d. 5. pundo. §. 2. Castropal. & alij multi sentiuntur
apud P. Gobat in Alph. Sacrif. n. 713.

§. II.

Quæ Missæ dicenda sit.

LIN Missis Votivis de Sanctis vel dicitur Missa propria, si habetur, mutatis in Collecta verbis *Natalitia, Festa* & hujusmodi in verbum *Commemoratio*, desumptis item Traetum, Graduali, vel Versibus cum *Alleluia*, si opus est, ex Missa de Communi; vel certè tota Missa dicatur de Communi, prout ratio temporis requirit.

II. Dubitant hīc nonnulli i. An, si Mulieres prægnantes pro felici partu petant tres Missas, scilicet ad honorem Nativitatis Christi, B. Virginis, & S. Joannis Baptistæ dici, in tali casu debeant hæc tres Missæ ex Festis ipsis, mutatis mutandis, ut præcedente numero dictum est, desumi, an verò aliæ ad hanc intentionem legi? Qua in re non idem omnium est sensus & opinio. P. Paulus Hoffeus Societatis nostræ Assistens olim hac de re quæsitus, respondit, ejusmodi petitio morem non gerendum, utpote clarè Concilio Tridentino Sess. 22. de celebr. Miss. contrariæ, ubi ait, quarundam Missarum & Candelarum certum numerum, qui magis à superstitione cultu, quam à vera Religione inventus est, omnino ab Ecclesia removendum esse. In eandem sententiam conspirabunt etiam Gavantus p. 4. tit. 17. n. 8. & Arnaudus tr. 1. p. 4. tit. 17. n. 9. ubi ajunt, si Missa votiva de Assumptione, aut Nativitate B. Virginis, aut ejusmodi petatur, dici posse unam ex quinque votivis ejusdem, cum intentione ad honorem Assumptionis B. Virginis, eò quod non deceat dicere: *Gaudemus omnes in Domino diem Festum &c.* aut verba *diem Festum in Commemorationem* mutare; & præterea alia etiam inconvenientia sequantur, quæ tamen citari Authores non exprimunt. Specialis tamen in nostro casu difficultas esse posset in Missa de Nativitate Christi dicenda; cùm enim in hoc Festo tres Missæ assignentur, nulla videtur commodè pro Votiva accipi posse; non prima, quia ad noctem dirigitur, idoque difficilis est Orationum immutatio: non secunda, quia Evangelium non tam est de Nativitate Christi, quam Pastorum adventu ad Praesepem; non tertia, quia in fine haber-

Evan-

Evangelium de tribus Regibus, quod videtur parum convenire pro Missa votiva extra tempus Festorum Nativitatis & Epiphaniæ dicenda. His tamen non obstantibus, passim practicatur opposita sententia, scientibus, & non contradicentibus Superioribus, eò quod non appareat ratio, cur de alijs Sanctis Missæ votivæ ex proprio Festo Sanctorum defundi queant, & non idem etiam de Missis votivis Nativitatis Christi, B. V. & sancti Joannis Baptiste dici possint. Neque enim supersticio timenda est, cum non in numero sit stat devotio potentium, sed in Mysterio duntaxat. Neque etiam in Missa eligenda pro Votiva Nativitatis difficultas abstergere debet, cum facilè possit sumi Missa de Octava Nativitatis, quæ incipit: *Puer natus est nobis*, & tota facilè est ad hunc finem applicabilis. Ego nec damnare omnino volo hanc devotionem, si alicubi forte cum Superiorum approbatione inducta est; nec omnino approbare, sed potius suadere, ut, qui petunt ejusmodi Sacra pro se legi, capaces, si fieri possit, redderentur, ut persuadeant sibi, quodvis aliud Sacrum ex approbatis ab Ecclesia servire posse ad finem, quem intendunt; imò magis forte efficax fore propter reverentiam & obedientiam, quam Ecclesiæ proprium suum judicium abnegando & subijciendo exhibent.

III. Dubitant alij 2. An, & quæ Missa dicenda sit de quatuordecim Auxiliatoribus, nempe de SS. Georgio, Vito, Sebastiano, Blasio, Dionysio, Panthaleone, Erasmo, Cyriaco, Christophoro, Achatio, Eustachio, Ægidio, Catharina, Margaretha, Barbara, si petatur? Ad quod dubium responderet primò Gavantus p. 4. tit. 17. n. 14. Missam specialem, quæ de his Sanctis Venetijs impressa est, penitus rejectam esse à S. Congregatione die 16. Jan. 1617. ita ut neque retineri possit in Missali sub pena librorum prohibitorum. Resp. 2. Si specialis devotio potentium Missam de his Sanctis requirat, posse Missam de pluribus Martyribus ex Communi Sanctorum legi; tum quia plures ex his Sanctis Martyrio coronati sunt, atque adeò major pars minorem ad se trahit; tum quia, cum nullus in ijs Apostolus contineatur, proximi dignitate sunt ipsi Martyres, atque adeò etiam ex hoc capite meritò de ipsis potius, quam Confessoribus vel Virginibus Missa legitur, maximè cum pro pluribus Martyribus

bus Missa propria, non item pro Confessoribus reperiatur.

§. III.

Quæ partes dicendæ vel omittendæ.

I. IN Votivis, etiam infra Octavam, nunquam dicitur *Gloria & Credo*, nisi in Missis Angelorum, & B. Virginis in Sabato (in quibus dicitur *Gloria sine Credo*) & quando fit Missa solemnis pro re gravi vel publica causa. Si tamen etiam tunc adhibeantur paramenta violacea, non debet dici *Gloria & Credo*, (extra Dominicam, in hac enim semper *Credo* dicitur) uti S. Rituum Congregatio decrevit. Quando Missa votiva dicitur eo die, quo Sanctus aliquis obiit, convenit dicere *Gloria*, etiamsi non sit dictum Officium de eo. Arnaudus tit. 8. n. 1.

II. In Votivis privatis de aliquo Sancto, pro Gratiarum actione, secunda Oratio erit de Officio, tertia pro Gratiarum actione. In Missa verò solemani dicuntur duæ tantum assignatæ in proprio loco, id est, una, vel Missæ SS. TRINITATIS, vel Spiritus Sancti, vel Beatæ Virginis, & altera pro Gratiarum actione, sub una conclusione. In alijs Votivis privatis, propriè gratiarum actionis, prima Oratio erit, ut in Missa solemani, secunda de Officio, tertia, quæ alioqui secundo loco fuisset dicenda. Juxta superius dicta p. 2. tit. 11. num. 5.

III. In Ferijs Adventus, si dicantur Missæ Votivæ de Passione, vel pro peccatis & aliæ, non est omittendus Versus cum suo Alleluja, quia non sunt Missæ de Tempore. Si verò infra Octavam Paschæ ob gravem aliquam causam continget dici Missam Votivam, non dicitur Graduale, licet illud dicatur de Tempore: sed dicuntur duo Versus cum suis Alleluia: & in fine Missæ, dicitur *Ite Missa est* sine duplice Alleluia. Arnaud. tr. 1. tit. 17. n. 5. ex Gavanto p. 4. tit. 17. n. 12.

IV. A Septuagesima usque ad Pascha in Votivis, quæ dicentur, semper dicitur Tractus, etiam ijs diebus, in quibus non dicitur in Missa Feriæ. Arnaud. l. c. n. 3.

V. Psalmus *Judica & Gloria Patri*, ad Introitum, & in fine Psalmi *Lavabo* dicitur in omnibus Votivis, etiam tempore Passionis, licet non dicatur in Missis de Tempore. Arnaud. l. c. n. 4.

VI. Pre-

VI. Præfatio propria dicitur, si eam habet Missa Votiva; si non habet, dicetur de Tempore, vel Octavâ, vel Communis. Infra Octavam tamen Nativitatis dicitur Præfatio de Nativitate, licet Votiva propriam habeat. *Communicantes,* & *Hanc igitur:* dicitur, si Votiva dicatur infra Octavam, quæ illud habet. *Gavant. tit. 12. litt. G.*

VII. Pro Evangelio ultimo in his Missis semper S. Joan-
nis Evangelium sumitur.

TITULUS III.

DE MISSIS PRO DEFUNCTIS.

E Tiam de his tria consideranda veniunt. 1. Quando di-
ci possint. 2. Quæ Cæremoniæ in ijs sint observanda
3. Quomodo Absolutio peragenda sit.

§. I.

Quando dici possint.

I. **M**issaæ privatæ pro Defunctis dici possunt quocunq;
die, quo licitum est Votivam Missam celebrare. *C-*
vant. p. 1. tit. 5. Imò etiam in Duplici Festo (modò non
Christi solemne) dici posse tales Missam, docent proli-
Authores apud Dianam *p. 3. tr. 6. resol.* si tamen id exiga
Verùm quia Alexander VII. & Clemens IX. speciali deci-
vetuerunt, ne in Duplicibus, ejusmodi Missæ votivæ legi-
tur, concesseruntque, ut Indulgentiæ, quæ alioqui non n-
per Missam de Requiem in Altari privilegiato obtineri po-
runt, etiam per Missam de Festo occurrente dictam impetri-
ri queant, ideo saltem, ubi promulgatum est ejusmodi deci-
tum, observari debebit. Sed infra Octavam Corporis Cl-
sti, Missæ de Requiem pro Defunctis prohibitæ sunt ne
Decreto Clementis X. die 21. Junij 1670.

II. In Dominicis & Festis, quæ non sunt primæ Cla-
Missam insepulto, hoc est, præsente corpore in Ecclesia, c-
cessit S. Rituum Congregatio 25. Maij 1603. quod Ar-
dus *p. 1. tit. 5. num. 4.* intelligendum putat de solemni N-
tantum, non de privatis, quæ etiam præsente corpor-
non possunt in Dominicis aut Duplicibus.